

Veren el olmanın faziletleri

Mersin'den Yaşar Kılınç: “Bu zamanda veren el olmanın faziletleri nelerdir?”

Öncelikle bir tesbit yapalım: Risâle-i Nur camiası veren ellerden oluşuyor.

Allah için vermenin ne büyük bir mazhariyet olduğunu biliyor.

Çünkü örnekleri Asr-ı Saadet ve Hayatü's-Sahabe!

Ashab-ı Kiram veren el olmayı hayatında o kadar içselleştirdi ki, deve üzerindeyken kırbaçları düşse onu başkasından istemezler; inip alırlardı.

Hayır için yarıştırlardı.

Risâle-i Nur cemaati de öyle!

Dünyayı ahiret için kullanıyorlar.

Allah için kazanıyorlar, Allah için harcıyorlar.

Bu sebeple ahiret hesabına, Allah için vermekten kaçınmıyorlar!

Bakıyorsunuz, el birliği içinde, bir vakıf, bir külliye, bir derslane, bir hizmet merkezi, bir sosyal tesis... Adına ne dersek diyelim, Medresetü'z-Zehra ismine lââyık mübarek binalar, yapılar, plânlar, projeler ve mutlak şekilde hayırlar yağdırmaya namzet hizmet merkezleri etrafımızda teşekkül edivermiş.

Kimisinin arsası alınmış, kimisinin plânı çizilmiş, kimisine kazma vurulmuş, temeli atılmış, kimisinin kabası bitmiş, ince işleri devam eden ve nihayet içine girilmiş çok sayıda hizmet merkezi var illerimizde, ilçelerimizde elhamdülillah...

Bütün bunlar Nur Talebelerinin helâl kazançlarından damlayan bereketlerle meydana gelmiş ve geliyor.

Yeter mi?

Yetmez!

Risâle-i Nur gibi bu asra söyleyecek olağanüstü sözleri olan bir Külliyyatın hakikatlerini duyurmak için yetmez!

Bizim, insanımıza, gençlerimize söyleyeceğimiz çok hakaik var!

Bu hakaik sırtımızda ağırlık yapıyor! Söylemezsek mesul olacağız!

Bu hakaikı söyleyecek daha fazla, daha geniş mekânlara ihtiyacımız hiç bitmeyecek!

Fakat buna da şükretmek gerekiyor.

Yarın nesl-i âtimiz, “Tuh! O tembel pederlere!” demeyecekler; bilâkis bu binalarda

yapılan hizmetlerin meyvelerini gördükçe minnettar kalacaklar, duâ edecekler inşallah!

Keza yarın rûz-u mahşerde bu hizmetin banileri, naşirleri, vakıfları, şehitleri, fedakârları, cefakârları, çilesini çekmişleri, endişesini duymuşları, sebkat etmişleri, hakkı geçmişleri bizden o hamiyetli, o gül yüzlerini çevirmeyecekler!

Bizi dergâh-ı izzete şikâyet etmeyecekler!

“O mirasyediler bunlardır! Hizmet etmediler! Emanete sahip çıkmadılar!” demeyecekler!

Ve orada yüzümüz mahcubiyetten kızarmayacak inşallah!

Orada yüzümüzü ak edecek eserlerdir bunlar!

Eskiden önce keyfiyet denir; önce insan yetiştirmenin önemi vurgulanırdı.

Ama artık yetişmiş insanımız var elhamdülillah.

Şimdi, yetişmiş insanımıza denk hizmet merkezlerine ihtiyacımız şedit!

İşte bunlardan birisini de Mersin plânladı. Antalya'nın da böyle bir plânı olduğunu biliyorum. Binler tebrikler!

Başlamak bitirmenin yarısıdır. Allah güç ve kuvvet versin.

İzmir cemaatinin de karınca kararınca bu kervana iki külliye ile katıldığını okuyucularımız biliyorlar. Duâ da ediyorlar.

Birisi, Üçyol Merkezde! Diğeri, Seferihisar'ın Payamlı beldesinde!

Her ikisi de istikbalin Nur Talebelerini intizar ediyorlar!

Bütün vatan sathına hizmet verecekleri günleri ipe çekiyorlar!

Her ikisinin de kaba işleri bitmiş, ince işlerine başlanmış.

Hiç şüphesiz Nur Talebelerinin el emeği, göz nuru, helâl alın teri ile yükseldi, yükseliyor ve inşallah bitecek bu binalar.

Az çok kimin katkısı olmuşsa İzmir cemaati içtenlikle duâ ediyor.

Yarın ruz-i mahşerde hüsn-ü şhadette bulunacaklarını ifade ediyorlar.

Fakat destek ihtiyacının ciddî biçimde devam ettiği bir gerçek!

İzmir olarak geçen yıl başlatılan bir bin hisse kampanyası vardı.

Yaklaşık üçte birine ulaşıldı ve bu kampanya devam ediyor.

(Bu vesileyle söyleyelim: Katkı verip de eline belgesi ulaşmayan varsa lütfen bendenizi arasınlar. Üstadımızdan bir teşekkür ve duâ metnini ihtivâ eden belgelerimizden, çam sakızı çoban armağanı gönderelim.)

Allah, hüsn-ü şhadet belgelerinizin sayısını arttırsın! Âmin!